

gamle skulde være 11 Portioner à 6 Kr. for en enligstillet, men da Loven traadte i Kraft et halvt Aar efter, var Pristallet faldet saaledes, at Tillæget kun blev 9 Portioner. Nu erkender jeg, at senere er Pristallet gaaet op, og de gamle har i Dyrtidstillæg faaet 2 Portioner mere, end Tanken var, den Gang man vedtog Loven. Men de gamle vil altsaa, naar Pristallet nu fastsættes i Februar Maaned, ganske naturligt glide nedad, og at der skulde være nogen ekstraordinær Grund til at ramme de gamle yderligere, fordi Pristallet falder, kan jeg altsaa ikke med min bedste Villie forstaa. Hvis man holder sig til Brændselspriserne alene, kan man naturligvis sige, at disse Priser i Øjeblikket er billigere, end de var sidste Aar, men selve Pristallet er dog ikke saaledes, at man kan sige, at de gamle, naar de faar denne Sum bevilget, derigennem har faaet noget udover, hvad Brændselet koster. Brændselslovens Takster har jo aldrig fuldt ud dækket, hvad Brændselet koster de gamle. Dertil kommer, at Pristallet paa det indenlandske Brændsel, som det ærede Medlem Hr. Vesterager glædede sig over, er kommet noget sent. Det ærede Medlem Hr. Holdgaard har ganske Ret i, at ude paa Landet er Forholdet dette, at man køber sit Brændsel i Løbet af Sommeren, man skal have Tørvene hjem om Sommeren, og man skal have det, der er skovet Aaret i Forvejen, hjem om Sommeren, og jeg kender mange gamle Aldersrentenydere, som køber deres Brændsel paa Kredit, gaaende ud fra, at den Brændselslov, som de ved har været gældende siden Aldersrentelovens Ikrafttræden, ogsaa vil blive gennemført for det kommende Aar. Og dette Brændsel er indkøbt i Sommer, før Pristallet kom. Jeg har forsøgt at faa at vide, hvorledes Pristallet ser ud ogsaa for det indenlandske Brændsel, og det viser sig, at Prisen paa Tørv i en Brændeforretning, altsaa i en af de Forretninger, hvor de Aldersrentenydende skal købe, er akkurat den samme som sidste Aar, 11 Kr. pr. 1 000, og da man ikke kan anslaa en gammel Aldersrentenyders Forbrug til mindre end 6 000 Tørv, kommer man op paa en Sum af 66 Kr. til dette Vinterbrændsel. Som man vil se, faar Taksterne ikke den Indflydelse for en saadan Aldersrentenyders Vedkommende, at han kan faa Penge tilovers. Hertil kommer, at den vedkommende jo ogsaa skal bruge Træ, og hvad der ellers hører til. For det udenlandske Brændsels Vedkommende er Pristallet naturligvis noget større. En Hektoliter Nøddekul kostede sidste Aar 5 Kr. og koster nu 3 Kr. 70 Ø., Koks

kostede den Gang 4 Kr. og koster nu 2 Kr. 25 Ø. Jeg har forhørt hos en Brændehandler, hvilket Kvantum han leverer til gamle Aldersrentenydere, og han turde paa ingen Maade sige, at det var mindre end 20 hl. Vi kommer derved, hvis den gamle bruger Kul, op paa en Sum, der ligger langt over Taksterne, men selv om han bruger Koks, bliver Udgiften dog 45 Kr. Jeg kan derfor ikke erkende, at selve Brændselspriserne giver Anledning til at gaa bort fra Brændselsloven i Aar. Dertil kommer, at der paa Rigsdagens Bord jo ligger et Forslag om en Forbedring af Aldersrenten i al Almindelighed, og dette Forslags Beretigelse er jo erkendt fra alle Sider, selv om vi ikke er enige om, hvor meget der skal hjælpes med. Jeg synes derfor ikke, at man i en Overgangstid, som Aaret i Aar er, kan gaa bort fra at yde Brændselshjælp, og jeg beder ogsaa bemærket, at selv om man har faaet Pristald paa andre Ting, er Boligerne jo steget ganske væsentligt i Pris for de gamle, og ogsaa dette har naturligvis sin overordentlig store Betydning, naar man skal overveje, hvorledes man skal stille sig til dette Lovforslag.

Jeg tror ikke, at jeg paa nærværende Tidspunkt behøver at fordybe mig mere i det. Jeg maa dog maaske gøre opmærksom paa, at i den Betænkning, som blev afgivet angaaende det principale Forslag sidste Vinter, hedder det, at „Mindretallets Forudsætning for Ændringsforslags Fremsettelse er, at herved skulde aarlig tilbagevendende Lovforslag om Brændselshjælp til Aldersrentenydere bortfalde“. Ja, men saa længe den principale Ændring til Aldersrenteloven ikke er traadt i Kraft, saa længe synes jeg, Mindretallet maa være forpligtet til at gaa ind paa at yde denne Brændselshjælp. Jeg maa maaske endvidere erindre om, at i det Lovforslag, som Venstre i sin Tid forelagde, og som senere med forskellige Ændringer blev til den nuværende Aldersrentelov, var i Virkeligheden det, man kalder Forskels-hjælpen, bevaret, saaledes at den ikke skulde falde bort med $\frac{1}{5}$ Aar for Aar. De gamles Stilling vilde altsaa, hvis Forslaget var blevet gennemført i den Skikkelse, Venstre havde givet det — jeg ser ganske bort fra de højere Takster, i Virkeligheden havde det Lovforslag ogsaa højere Takster, og holder mig til Forskels-hjælpen —, ved Hjælp af dette Forskels-tillæg, som ikke skulde falde bort, være blevet betydeligt bedre, saaledes at man kunde have undgaaet at komme ind paa at yde dem Brændselshjælp.

Til Slut vil jeg blot udtale Haab om,